

Through a universal chaos, the energy that can be called feeling – soul creates the big explosion in Elena's Tonikidi art.

It becomes light; it becomes the world like a jewel that offers meaning and life. A life that takes shape -substance and gains hypostasis.

The chaos becomes the sea, the bottom of the sea that embodies everything. The eternal soul gives vibration to the primitive womb; it breeds waves ,storms, bodies, fairies and goodesses. Are they Poseidon's daughters or the daughters of the mother sea that emerge in the surface; Or is it possible that she is she herself that holds the paint-brush and creates universes,her soul's world upon her canvass;The purity's aura that these works atouse and the passion for that she does, suffuses the form and the color and makes her works vibrate.

The painter is fully represented in what she paints using her own expressive means and figures. She goes down to the bottom, down to the sanctuary of her soul and she reveals it to us through the colors, the motion and the feminine figures that are recognizable or privately mythological.

Elena reformulates artistically the abyss of the unconscious into a deep blue sea and her personal unspoken myths into artistic theatre. She begins from the unformed of her bottom, continues with an expressionistic impulse and ands into active painting. By using mixed technique, she literally paints from the shoulder. Her works often reveal her body motion during the paintin act.

In this exhibition Elena Tonikidi offers us an honest work, full of strength and soul that wins and moves sentimentally the viewer. The talent involves responsibilities and we hope to see in the following years her next works.

Kate Stefanaki, Art Historian

2004

_____ - _____

Μέσα από ένα συμπαντικό χάος, η ενέργεια που κινεί τα πάντα και μπορεί να ειπωθεί συναίσθημα-ψυχή προκαλεί την μεγάλη έκρηξη στα έργα της Έλενας Τονικίδη. Γίνεται φως, γίνεται κόσμος-κόσμημα, που δίνει νόημα και ζωή. Ζωή που παίρνει μορφή , ύλη και αποκτά υπόσταση. Το χάος γίνεται θάλασσα, βυθός που περικλείει τα πάντα. Η αιώνια ψυχή δίνει στην αρχέγονη μήτρα παλμό, γεννά κύματα, θύελλες, κορμιά, νεράιδες, θεές. Είναι μήπως οι κόρες του Ποσειδώνα ή και θυγατέρες της μάνας-θάλασσας που αναδύονται ή μήπως είναι εκείνη που κρατά στο χέρι τον χρωστήρα και πάνω στον καμβά πλάθει κόσμους, το σύμπαν της ψυχής της. Η αύρα της αγνότητας που εκπέμπουν τα έργα, ο έρωτας για αυτό που κάνει, πλημμυρίζει τις φόρμες και το χρώμα, κάνει τα έργα να πάλλονται.

Η ζωγράφος βρίσκεται ολόκληρη μέσα σε αυτό που ζωγραφίζει με τα δικά της εκφραστικά μέσα, με τις δικές της μορφές,. Κατεβαίνει στο βυθό της, στα άδυτα της ψυχής της και μας την αποκαλύπτει μέσα από τα χρώματα, την κίνηση, τις γυναικείες μορφές, αναγνωρίσιμες ή ιδιωτικά μυθολογικές.

Η Έλενα μεταπλάθει εικαστικά την άβυσσο του ασυνειδήτου σε βαθυγάλανη θάλασσα, τους προσωπικούς της ανείπωτους μύθους σε εικαστικό θέατρο. Ξεκινά με το άμορφο στους βυθούς της, συνεχίζει με εξπρεσιονιστική ορμή και καταλήγει ενίοτε σε χειρονομιακή ζωγραφική. Χρησιμοποιώντας μικτή τεχνική ζωγραφίζει κυριολεκτικά απ' τον ώμο. Συχνά τα έργα της αποκαλύπτουν την κίνηση του σώματος της κατά την ζωγραφική πράξη.

Στην έκθεση αυτή η Έλενα Τονικίδη μας παραδίδει ένα έργο έντιμο, γεμάτο δύναμη και ψυχή, που κερδίζει και συγκινεί τον θεατή. Το ταλέντο δημιουργεί υποχρεώσεις κι εμείς ευχόμαστε να δούμε στα επόμενα έργα την συνέχεια.

Καίτη Στεφανάκη, Ιστορικός της Τέχνης

2004